

Jan 3:14-16 ¹⁴“A jako Mojžíš vyvýšil hada v pustině, tak musí být vyvýšen Syn člověka, ¹⁵aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný.”

¹⁶“Neboť tak Bůh miluje svět, že dal [svého] jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.”

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 44.2 Aby upoutal lidi a soustředili na něj svou pozornost, musí být golgotský kříž vyzdvižen vysoko. Pak všechny duchovní schopnosti umocní Boží síla. (srv. MON 31.3)

HP – V nebesích 34.4 Boží dar milosti je připraven pro každého člověka sužovaného hříchem, který o ni požádá. Uzdraví každou duchovní nemoc. Díky ní mohou být srdce očištěna od každé nečistoty. Je to lék evangelia pro každého, kdo věří.

ISM – Vybraná poselství, 1. svazek 349.2 Při pohledu na Vykupitele nachází hříšník naději, jistotu a radost. Víra se láskou zmocňuje Krista. Víra se projevuje láskou a očišťuje duši.

PP – Patriarchové a proroci 431.1 Smrtelné následky hříchu může odstranit jen opatření, které učinil Bůh. Izraelité si zachránili životy tím, že hleděli na vyvýšeného hada. Toto pohlédnutí vyjadřovalo víru. Přežili, protože uvěřili Božím slovu a důvěřovali prostředku, který jim Bůh poskytl k jejich uzdravení. Podobně může hříšník vzhlížet ke Kristu a žít. Odpuštění získá skrze víru v usmiřující oběť. Na rozdíl od nehybného a neživého symbolu v sobě má Kristus moc a schopnost uzdravit hříšníka litujícího svých hříchů. (srv. PP 320.1)

PP – Patriarchové a proroci 431.2 Protože hříšník nemůže spasit sám sebe, musí pro svou spásu něco učinit. Kristus říká: **Jan 6,37** „Toho, kdo ke mně přichází, jistě nevyženu ven.“ Musíme však k Němu přijít, litovat svých hříchů a věřit, že nás přijme a odpustí nám. Víra je dar od Boha, ale její uplatnění je na nás. Víra je nástroj, kterým se člověk chytá božské nabídky milosti a slitování. (srv. PP 320.2)

PP – Patriarchové a proroci 432.1 V Bohem určeném prostředku mnozí Izraelci neshledávali žádnou pomoc. Všude kolem sebe viděli mrtvé a umírající a dobře věděli, že bez božské pomoci by byl zpečetěn i jejich vlastní osud. Přesto však nadále naříkali nad ranami, bolestmi a nad svou jistou smrtí, dokud jim nedošly síly a jejich oči se nezkalily, přestože mohli být okamžitě uzdraveni. Pokud jsme si vědomi svých potřeb, nemůžeme se vydat ze všech sil tím, že nad tím jen naříkáme. Přestože si uvědomujeme, že bez Krista jsme zcela bezmocní, nemůžeme se poddat malomyslnosti. Máme spoléhat na zásluhy ukřižovaného a vzkříšeného Spasitele. Pohlédni a žij! Ježíš dal své slovo: zachrání všechny, kteří k Němu přijdou. Přestože miliony lidí potřebujících uzdravení Jím nabízenou milost odmítnou, nebude ponechán záhubě nikdo, kdo věří v Jeho zásluhy. (srv. PP 321.1)

PP – Patriarchové a proroci 432.2 Mnozí nejsou ochotni přijmout Krista, dokud jim nebude zcela objasněno tajemství plánu spásy. Odmítají pohled víry, ačkoli vidí, že tisíce lidí ke kříži pohlíží a zakouší jeho sílu a účinnost. Mnozí se motají v bludném kruhu filozofie, pátrají po svědectvích a důkazech, které nikdy nenajdou, a přitom odmítají důkazy, které Bůh ochotně poskytuje. Odmítají kráčet ve světle Slunce Spravedlnosti, dokud jim nebude vysvětlena příčina Jeho jasu. Kdo se drží tohoto postoje, nedospěje nikdy k poznání pravdy. Bůh nikdy neodstraní všechny příčiny pochybností. Poskytuje dostatek důkazů, na nichž je možné víru založit; pokud je však odmítáme, zůstaneme v temnotě. Kdyby lidé, které uštkli hadi, přestali pochybovat a klást otázky dříve, než pohlédli vzhůru, byli by zahynuli. Naší povinností je nejprve pohlédnout; a pohled víry nám dá život. (srv. PP 321.2)

Jan 1:29 Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa.

DA – Touha věků 175.5 Světlo zářící z kříže zjevuje Boží lásku. Ta nás přitahuje k Bohu. Pokud se jí nevzpíráme, dovede nás ke kříži a my s lítostí v srdci vyznáme hříchy, které ukřižovaly našeho Spasitele.

Boží Duch pak skrze víru probudí v našem nitru nový život. Svě touhy a myšlenky podřídíme Kristově vůli. Dostaneme nové srdce a novou mysl podle Ježíšova obrazu, protože On v nás probouzí ochotu cele se Mu podřít. Pak budeme mít Boží zákon zapsaný ve své mysli a ve svém srdci a spolu s Kristem budeme moci říct: **Žalm 40,9** „Oblíbil jsem si dělat to, co je ti milé, můj Bože. Tvůj zákon je v mém nitru.“ (srv. TV 108.1)

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 374.2 Nikdo nebude nikoho nutit pohlédnout na Krista. Pozvání však zaznívá tónem naléhavé prosby: „Pohlédni a žij.“ Upřeme-li svůj zrak na Krista, uvidíme, že Jeho láska nemá obdoby, že se postavil na místo usvědčeného hříšníka a přičetl mu svou neposkvrněnou spravedlnost. Když vidí umírat svého Spasitele na kříži pod kletbou hříchu namísto sebe a vidí Ježíšovu odpouštějící lásku, probouzí to v srdci hříšníka lásku. Miluje Krista, protože Kristus ho miloval dříve, a láska je naplněním zákona. Člověk, který lituje svých hříchů a činí pokání, si uvědomuje, že Bůh **1. Janův 1:9** „je věrný a spravedlivý, aby nám hříchy odpustil a očistil nás od každé nepravosti.“

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 202.4 Církev postihla smrtelná duchovní choroba. Její členy ranil satan, oni však nechtějí upřít svůj zrak na Kristův kříž, tak jako jej upírali Izraelité na měděného hada, aby mohli žít. Svět je zahrnuje tolika požadavky, že nemají čas pohlížet na Golgotský kříž dost dlouho na to, aby spatřili jeho slávu nebo pocítili jeho moc. Když tu a tam zaznamenají špetku sebezapření a sebeobětování se, které pravda vyžaduje, je to pro ně nepříjemné. Obrací svou pozornost jiným směrem, aby na to co nejdříve zapomněli.

DA – Touha věků 58.1 V den posledního soudu všichni ztracení lidé pochopí, proč odmítli pravdu. Každý člověk zaslepený hříchem pozná před křížem jeho skutečný význam. Golgotský kříž a jeho tajemná Oběť hříšníky usvědčí. Všechny lživé výmluvy se rozplynou. Odpadlictví se ukáže v celé své ohavnosti. Lidé uvidí, pro co se vlastně rozhodli. Každá otázka bude objasněna a odvěký spor pravdy a klamu bude vyřešen. (srv. TV 33.2)